

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Dr. S. P., M.B.A.,

proti
žalovanému

Ministerstvo průmyslu a obchodu,
se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 18. 5. 2018, č. j. MPO 20356/18/21100/01000, PID MIPOX02BDR10,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I.
Základ sporu

1. Žalobce dne 2. 2. 2009 podal u žalovaného žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), kterou požadoval poskytnout rozsáhlé množství informací vztahujících se k žádosti o platbu č. 1, kterou v návaznosti na dotaci přiznanou společnosti ENKI, o.p.s., z programu OPPI – Prosperita na projekt „Třeboňské inovační centrum – II. etapa realizace“, žádala tato společnost od žalovaného proplatit.
2. Žalovaný část požadovaných informací žalobci poskytl, ve zbytku rozhodl o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 informačního zákona. Ve věci bylo následně opakovaně rozhodováno jak žalovaným (resp. ministrem průmyslu a obchodu v řízení o rozkladu), tak Městským soudem v Praze. Ten rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu o rozkladu v této věci opakovaně rušil; poprvé rozsudkem ze dne 6. 6. 2012, č. j. 9 Ca 218/2009-77, podruhé rozsudkem ze dne 23. 12. 2016, č. j. 8 A 170/2012-55.
3. V rámci dalšího postupu žalovaného zůstala z původní žádosti o informace k vyřízení pouze část týkající se *Zprávy o činnosti externího poradce v oblasti energetiky* ze dne 20. 12. 2005. Ta byla žalobci poskytnuta ovšem se znečitelněnými osobními údaji (titul a jméno a ev. podpis), a to jak autora této zprávy (externího poradce), tak dalších dvou osob, se kterými tento externí poradce konzultoval potřebné záležitosti. V této části (uvedené osobní údaje) žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 3. 2018, č. j. 20356/2018, PID MIPOX029VC4Y, žádost žalobce o informace odmítl podle § 15 odst. 1 informačního zákona, a to z důvodu výluky z práva na informace podle § 8a informačního zákona (ochrana osobních údajů) ve spojení s § 4 písm. a) a b) a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
4. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal rozklad, který ministr průmyslu a obchodu rozhodnutím ze dne 18. 5. 2018, č. j. MPO 20356/18/21100/01000, PID MIPOX02BDR10, zamítl (dále jen „napadené rozhodnutí“).
5. Žalobce se s tímto rozhodnutím neztotožnil a dne 26. 7. 2018 ho u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) napadl žalobou podle § 65 s. ř. s.

II.
Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a průběh projednání

6. Žalobce v podané žalobě namítá nejprve, že prvostupňové i napadené rozhodnutí jsou nepřezkoumatelné. Nepřezkoumatelnost uvedených rozhodnutí spatřuje v tom, že se žalovaný nevypořádal se všemi jeho tvrzeními a důkazními návrhy stran prokázání toho, že externí poradce dal (zprostředkovaně) souhlas s poskytnutím svých osobních údajů. Obdobně považuje žalobce za nepřezkoumatelné i rozhodnutí v části týkající se dalších konzultovaných (dotčených) osob.
7. Ve vztahu k osobním údajům externího poradce (jeho titul, jméno a příjmení a podpis) žalobce argumentuje tak, že tento externí poradce ve vztahu se spol. ENKI souhlasil se zpracováním svých osobních údajů (zejména svého jména). V souvislosti s těmito osobními údaji žalobce hovoří o dvou vyvratitelných právních domněnkách. Podle první domněnky spol. ENKI zpracovávala osobní údaje externího poradce s jeho souhlasem, nebo byla dána

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

některá z výjimek zakotvených v § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů. Podle druhé domněnky spol. ENKI věděla, že i osobní údaje externího poradce může žalovaný poskytnout třetím osobám na základě žádosti o informace podle informačního zákona; o této skutečnosti měla externího poradce informovat. Pokud externí poradce spol. ENKI poskytl souhlas se zpracováním osobních údajů, potom se takový souhlas vztahuje i na poskytování těchto údajů i dalším osobám na základě informačního zákona. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že souhlas ke zpracování osobních údajů působil pouze mezi externím poradcem a spol. ENKI, ale nelze ho již rozšiřovat na vztah mezi žalovaným a žalobcem v souvislosti s žádostí o informace.

8. Ve vztahu k osobním údajům dalších konzultovaných osob žalobce argumentuje, že žalovaný měl povinnost se pokusit kontaktovat dotčené osoby (subjekty těchto údajů) s dotazem, zda souhlasí s jejich poskytnutím žalobci.
9. Ve vztahu ke všem osobním údajům dále žalobce uvádí, že žalovaný byl povinen zabývat se tím, zda nebyl dán některý z důvodů pro zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů podle § 5 odst. 2 písm. a) až f) zákona o ochraně osobních údajů. Ve vztahu ke každému jednotlivému důvodu byl povinen uvést, proč nejsou splněny podmínky pro jeho aplikaci, jinak své rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti. S ohledem na posouzení důvodů podle § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů žalobce uvádí, že je třeba, aby byla zachována rovnost zbraní mezi žalovaným (povinným subjektem) a žalobcem (žadatelem). Vzhledem k tomu, že žalobce nezná osobní údaje (jména) dotčených osob, tak nemůže v tomto ohledu patřičně argumentovat; je tedy na žalovaném, aby vyvinul zvýšené úsilí na prověření okolností spojených s možnou aplikací tohoto ustanovení a toto zvýšené úsilí se odrazilo i v odůvodnění jeho rozhodnutí.
10. Z tohoto žalobního bodu nicméně vyplývá, že žalobci je známo jméno externího poradce, neboť ho na str. 7 žaloby přímo jmenuje. V tomto kontextu žalobce uvádí, že externí poradce na svých internetových stránkách uvádí skutečnosti, ze kterých by mohlo být dovozováno, že své osobní údaje sám zveřejňuje, a že se tudíž jedná o oprávněně zveřejněné osobní údaje podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů.
11. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 31. 10. 2018 k námitce nepřezkoumatelnosti prvostupňového a napadeného rozhodnutí s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 2 As 155/2015-84, uvádí, že povinnost řádného odůvodnění neznamená, že je správní orgán povinen poskytnout detailní odpověď na každou námitku; je ale třeba aby své rozhodnutí založil na vlastním uceleném argumentačním systému.
12. Dále žalovaný odmítá tezi, že dání souhlasu se zpracováním osobních údajů mezi dvěma subjekty (zde externím spolupracovníkem a spol. ENKI) znamená, že takový souhlas je dán pro neurčitý okruh subjektů. Žalovaný trvá na tom, že souhlas mezi spolupracovníky spol. ENKI působí jen ve vztahu těchto spolupracovníků a touto společností, nepůsobí však již dále; nejedná se tedy o souhlas s tím, že by osobní údaje mohly být dále poskytovány.
13. Žalovaný také uvádí, že po něm nelze požadovat, resp. že nebylo jeho povinností se zabývat všemi podmínkami podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů (i těmi, které by do úvahy připadaly jen čistě hypoteticky). Žalovaný detailněji posuzoval naplnění těch podmínek, jejichž naplnění bylo v daném případě reálné.

III.

Posouzení žaloby

14. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný se k možnosti takového postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili (je tedy dána fikce jejich souhlasu s rozhodováním bez nařízení jednání).
15. Žaloba není důvodná.
16. Městský soud předně konstatuje, že žalovaný v řízení nepředložil kompletní spisovou dokumentaci vztahující se k napadenému rozhodnutí. Ačkoliv se toto rozhodnutí týká zbývajících částí žádosti o informace z února roku 2009, o které žalovaný opakovaně rozhodoval a rovněž ve věci opakovaně zasáhl kasačním rozsudkem městský soud, tak žalovaný i po opakovaných urgencích a poté, co mu soud uložil pořádkovou pokutu, předložil ve výsledku vedle požadované informace pouze některé významnější písemnosti z let 2017 a 2018, zejména svá vlastní rozhodnutí ve věci a poté rozklad žalobce. Ve svém podání ze dne 28. 5. 2021 potom žalovaný uvedl, že dalšími dokumenty vztahujícími se k této žádosti o informace nedisponuje, a to s ohledem na spisový a skartační řád. Takový postup ale městský soud považuje za nepřijatelný. Žalovaný byl povinen vést ve věci v souladu s § 17 správního řádu spis; je nemyslitelné, aby tento spis (či jeho jednotlivé části) byl v souladu s interními pravidly žalovaného skartován ještě před tím, než věc bude pravomocně ukončena, nebo krátce poté (v době kdy probíhá soudní přezkum ve věci).
17. Městský soud připomíná, že nepředložení úplného správního spisu správním orgánem je zpravidla důvodem pro zrušení jeho rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, č. j. A 2/2003-73). Otázkou nicméně je, jestli v daném případě v předložené části spisové dokumentace chybí takové podklady, na nichž je napadené rozhodnutí založeno nebo které byly jinak významné pro rozhodování žalovaného, jinými slovy zda v předložené části spisu chybí takové podklady, které jsou relevantní z hlediska přezkumu napadeného rozhodnutí. Městský soud dospěl k závěru, že tomu tak v posuzovaném případě nebylo, a proto přistoupil k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí. Tento svůj závěr přitom konkrétně zdůvodní v rámci vypořádání žalobních námitek.
18. Městský soud připomíná, že v posuzovaném případě je předmětem přezkumu (sporu) rozhodnutí, kterým byla zčásti odmítnuta žádost žalobce o informace. Žalovaný žalobci odmítl poskytnout osobní údaje tří osob obsažené v dokumentu *Zpráva o činnosti externího poradce v oblasti energetiky* ze dne 20. 12. 2005. Konkrétně se jednalo o jméno (a titul) externího poradce spol. ENKI, která čerpala dotaci od žalovaného, jenž uvedenou zprávu pro tuto společnost sepsal, a dále jména dvou odborných konzultantů, se kterými externí poradce jednal.
19. Žalobce předně namítal, že se žalovaný nevypořádal s námitkami a tvrzeními, které uplatnil ve svém rozkladu (a které navazují na tvrzení vznesená dříve v průběhu řízení). S tím se městský soud neztotožňuje. V napadeném rozhodnutí jsou – byť nijak detailně – vypořádány všechny relevantní námitky vůči prvostupňovému rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se jednalo o námitky, kterými žalobce poukazoval na možnou aplikaci různých výluk ze zásady, že osobní údaje lze zpracovávat jen se souhlasem subjektu údajů (podle § 5

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů), které ale vcelku zřejmě nemohly být v daném případě aplikovány, tak soud hodnotí jako přijatelné, že v napadeném rozhodnutí není vypořádání těchto námitek nijak detailní; právní hodnocení žalovaného je ale z něho zřejmé.

20. Pokud jde o námitku týkající se různých skutkových tvrzení a právní argumentace, které žalobce měl uplatnit v souvislosti s posouzením otázky, zda externí poradce (autor výše uvedené zprávy) dal souhlas s poskytnutím svých osobních údajů, tak i tato právní otázka byla v napadeném rozhodnutí řešena v dostatečné míře. Žalovaný jednoznačně vyjádřil oponentní stanovisko, že podle jeho názoru nemá povinnost kontaktovat přímo subjekt údajů; současně vysvětlil, proč souhlas ke zpracování osobních údajů, který dal externí poradce spol. ENKI, se nevztahuje i na poskytování informací žalovaným. Žalovaný tak jednoznačně prezentoval své právní stanovisko. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78 (bod 23), tak „[p]ovinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku (...). Na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (...). Zpravidla proto postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (...), případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, je akceptovatelná i odpověď implicitní (...). Není proto nepřezkoumatelným rozhodnutí, v jehož odůvodnění soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí.“ Konečně pokud žalobce namítá, že v rozhodnutí o rozkladu nelze zhojit vady prvostupňového rozhodnutí (nedostatečnost či neúplnost argumentace), tak s tímto závěrem městský soud nesouhlasí. Správní řízení v I. stupni a odvolací řízení (či řízení o rozkladu) totiž tvoří jeden celek; některé nedostatky prvostupňového rozhodnutí (typicky právě nedostatky odůvodnění) tudíž mohou být napraveny až v rozhodnutí o odvolání (rozkladu).
21. Dále se městský soud zabýval právě námitkou, že externí poradce ve skutečnosti dal souhlas s poskytnutím svých osobních údajů. Tento závěr konstruuje zejména na základě jím uváděných právních domněnek. Podle první žalobcem uváděné domněnky musel dát externí poradce spol. ENKI souhlas se zpracováním osobních údajů nebo musela být dána některá z výjimek podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů, jinak by spol. ENKI tyto osobní údaje zpracovávala nezákonně. Druhá právní domněnka je potom podle žalobce taková, že spol. ENKI musela vědět, že na základě smlouvy o poskytnutí dotace uzavřené s žalovaným *Zpráva o činnosti externího poradce v oblasti energetiky* ze dne 20. 12. 2005 bude předána i žalovanému a že žalovaný může údaje v ní obsažené poskytnout i třetím osobám na základě informačního zákona. Podle uvedené domněnky tudíž spol. ENKI v souladu s § 11 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů externího poradce informovala o takové možnosti.
22. Podle § 5 odst. 2 věta první zákona o ochraně osobních údajů, [s]právce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů.

23. Podle § 5 odst. 1 písm. f) tohoto zákona, *[s]právce je povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.*
24. Podle § 4 písm. e) tohoto zákona, *[p]ro účely tohoto zákona se rozumí zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace.*
25. Městský soud ve shodě s žalovaným s takovou právní konstrukcí nesouhlasí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně argumentoval, že souhlas se zpracováním osobních údajů daný externím poradcem spol. ENKI měl platnost pouze mezi těmito dvěma subjekty. Tento souhlas nelze bez dalšího rozšiřovat na třetí osoby, které by mohly hypoteticky zprostředkovaně (skrze žalovaného) díky právu na informace získat k osobním údajům externího poradce přístup. Nutno přitom zdůraznit, že externí poradce byl ve smluvním vztahu se spol. ENKI, tato společnost tedy osobní údaje externího poradce zpracovávala v souvislosti s tímto smluvním vztahem. Externí poradce nebyl v žádném smluvním vztahu s žalovaným, který poskytoval dotaci spol. ENKI; externí poradce nebyl ani příjemcem veřejných prostředků (dotace), takovým příjemcem byla spol. ENKI (obdobný závěr je vyjádřen již v dřívějším zrušujícím rozsudku městského soudu v této věci ze dne 23. 12. 2016, č. j. 8 A 170/2012-55). Mezi žalovaným a externím poradcem tedy neexistoval žádný vztah, z něhož by snad bylo možné dovozovat, že externí poradce dal implicitně souhlas s poskytnutím svých osobních údajů na základě informačního zákona. Takovou konstrukci by bylo možné připustit např. v případě, kdyby byl externí poradce smluvním partnerem žalovaného, ale nikoliv v případě, kdy je smluvním partnerem zcela jiného subjektu.
26. Zákon o ochraně osobních údajů je v tomto ohledu poměrně striktní, v § 5 odst. 2 stanoví, že osobní údaje mohou být zpracovávány (i předání dalším osobám je v souladu s § 4 písm. e) tohoto zákona zpracováním osobních údajů) jen se souhlasem subjektu údajů, není-li dána některá z výjimek specifikovaných v tomto ustanovení. Dále z § 5 odst. 1 písm. f) lze dovodit, že zpracování osobních údajů správcem musí být vždy kryto účelem, pro který dal subjekt údajů se zpracováním souhlas. Tento účel přitom nelze uměle rozšiřovat a vztahovat jej i na situace, které jsou původnímu účelu již velmi vzdálené a hypotetické a které by současně znamenaly, že osobní údaje mohou být poskytnuty širokému okruhu osob.
27. V této souvislosti městský soud doplňuje, že žalobce v žalobě odkazuje na řadu svých podání, ve kterých měl argumentovat a dokládat, že externí poradce dal souhlas s poskytnutím svých osobních údajů na základě informačního zákona. Tato podání ale městský soud nemá k dispozici, neboť mu příslušná část spisu nebyla žalovaným předložena (k tomu viz výše). Městský soud má nicméně za to, že posouzení otázky, zda externí poradce dal takový souhlas, je možné i bez znalosti podání, na která žalobce v žalobě odkazuje, resp. že je jednoznačné, že ani tato podání, ve kterých – jak vyplývá z žaloby – žalobce pouze rozvíjel svoji výše načrtnutou konstrukci, by nemohla na právním posouzení věci nic změnit.

28. Pokud se dále žalobce dovolával toho, že žalovaný měl sám aktivně u subjektů údajů (tedy u externího poradce a dalších dvou konzultantů, se kterými externí poradce v rámci své činnosti pro spol. ENKI jednal), zjišťovat, zda souhlasí s jejich poskytnutím žalobci, tak ani této námitce nemohl městský soud přisvědčit.
29. Podle § 8a odst. 1 informačního zákona, *[i]nformace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*
30. Podle § 12 informačního zákona, *[v]šechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.*
31. Nedání souhlasu s poskytnutím osobních údajů je důvodem pro odmítnutí žádosti o informace v části, jež obsahuje takové osobní údaje (viz § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů ve spojení s § 8a informačního zákona). Jak stanoví § 12 informačního zákona, tak povinný subjekt má povinnost ověřit, zda takový důvod trvá pouze v *odůvodněných případech*, nikoliv vždy. Nutno přitom zdůraznit, že v posuzovaném případě by pro žalovaného nebylo úplně jednoduché subjekty požadovaných údajů kontaktovat, neboť s nimi nebyl v žádném přímém vztahu (pravděpodobně tedy nemá přímo k dispozici jejich kontaktní údaje, ale musel by si je nejspíše vyžádat od spol. ENKI). S ohledem na tuto skutečnost a s ohledem k tomu, že žalobce nevznese žádný relevantní argument stran toho, že by např. tyto osoby v mezidobí měly důvod dát svůj souhlas s poskytnutím svých osobních údajů nebo že by poskytnutí takových osobních údajů bylo předmětem zvláštního veřejného zájmu, tak soud konstatuje, že nebylo odůvodněné, aby se žalovaný sám pokusil kontaktovat subjekty údajů.
32. Dále žalobce namítal, že se žalovaný měl vypořádat s tím, zda nebyla naplněna některá z výjimek podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů, kdy je správce oprávněn takové údaje zpracovávat i bez souhlasu subjektu údajů.
33. Podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů *[s]právce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat,*
- a) jestliže provádí zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce,*
  - b) jestliže je zpracování nezbytné pro plnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro jednání o uzavření nebo změně smlouvy uskutečněné na návrh subjektu údajů,*
  - c) pokud je to nezbytně třeba k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů. V tomto případě je třeba bez zbytečného odkladu získat jeho souhlas. Pokud souhlas není dán, musí správce ukončit zpracování a údaje zlikvidovat,*
  - d) jedná-li se o oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem. Tím však není dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů,*
  - e) pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života,*

- f) pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, nebo,*
- g) jedná-li se o zpracování výlučně pro účely archivnictví podle zvláštního zákona.*

34. Městský soud předně konstatuje, že žalovaný neměl povinnost ve svém rozhodnutí odůvodňovat ve vztahu ke každé z výjimek zakotvených v § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů, proč se tato výjimka neuplatní. To zejména proto, že naplnění některých z těchto výjimek by bylo čistě hypotetické; žalovaný nemá povinnost zabývat se tím, co v zásadě nepřipadá do úvahy. Žalovaný se nicméně alespoň stručně vyjádřil k některým výjimkám, které by v daném případě do úvahy připadaly. Městský soud dále – k námitce žalobce – stručně zhodnotí, proč žádná z těchto výjimek nemohla být aplikována.
35. V daném případě zásadně nepřipadá do úvahy aplikace výjimky podle písm. a) citovaného ustanovení. V případě její aplikace by totiž byla popřena výluka z poskytování informací podle § 8a odst. 1 informačního zákona spočívající v ochraně osobních údajů, neboť by vždy bylo povinností povinného subjektu tyto informace poskytnout (řešení kolize mezi právem na informace a ochrannou osobních údajů je možné na základě výjimky zakotvení v písm. e) citovaného ustanovení a provedení testu proporcionality).
36. Do úvahy nepřipadá ani aplikace výjimky podle písm. b), neboť mezi žalovaným a subjekty údajů není žádný smluvní vztah, konečně žádný smluvní vztah není ani mezi žalovaným a žalobcem. Výjimka podle písm. c) nepřipadá zcela zjevně do úvahy; poskytnutí osobních údajů subjektů údajů zcela zjevně nebude sloužit ochraně jejich životně důležitých zájmů. Výjimka podle písm. d) také není naplněna; je sice možné, že externí poradce na svých osobních internetových stránkách určité informace zveřejnil (a žalobce tedy může znát jeho totožnost), nicméně žalovaný v žádném případě nebyl povinen takové okolnosti zkoumat a žalobce netvrdí, že by snad tento expert zveřejnil i konkrétní údaje týkající se předmětné zprávy.
37. Pokud jde o výjimku podle písm. e), tak taková výjimka by do úvahy připadala. Na jedné straně je tu totiž právo subjektů údajů na ochranu jejich osobních údajů, na druhé straně je tu právo žalobce na informace. V případě že by na straně žalobce (resp. na straně veřejnosti obecně) byl dán dostatečně silný (veřejný) zájem na poskytnutí předmětných osobních údajů, tak by právo na informace mohlo v případném testu proporcionality převážit nad ochranou těchto osobních údajů. V posuzovaném případě ale není zřejmé, čím by měl být dán zvláštní zájem veřejnosti na poskytnutí (zveřejnění) jména osoby, která byla externím konzultantem příjemce dotace, a osob, které jím byly dále konzultovány, nadto v případě, kdy – jak se uvádí v závěru napadeného rozhodnutí – výdaje na činnost těchto osoby pro spol. ENKI nebyly z dotace vůbec hrazeny. Ani žalobce v tomto ohledu v žalobě ani např. v rozkladu nijak neargumentuje.
38. Pokud jde o výjimku podle písm. f), tak městský soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že činnost externího poradce pro soukromou společnost, resp. externí konzultace poskytnuté akademickými pracovníky této společnosti, nelze považovat za veřejnou činnost. Bez relevance je tedy i žalobcova námitka, že byl vůči žalovanému v nerovném postavení, když neznal totožnost externího poradce a dalších konzultovaných osob, a tudíž nemohl rozvíjet svoji argumentaci stran aplikace právě výjimky podle § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů (zejména že se jedná o veřejně činné osoby). Skutečnost, že se jedná o osobní údaje veřejně činné osoby nebo funkcionáře či zaměstnance veřejné správy

je totiž pouze jednou z podmínek aplikace tohoto ustanovení. Další podmínkou je právě to, že takový osobní údaj vypovídá o veřejné činnosti takové osoby. Odborné konzultace poskytované soukromému subjektu v rámci soukromoprávního vztahu ale nelze považovat za veřejnou činnost. I v případě, že by konzultace byly některými z akademických pracovníků poskytnuty pod záštitou veřejné vysoké školy, tak se automaticky nejedná o veřejnou či úřední činnost ve smyslu dotčeného ustanovení.

39. Výjimka podle písm. g) potom rovněž nepřípadá do úvahy, což uvádí i sám žalobce.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nepřiznal mu soud náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jemu tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. července 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.